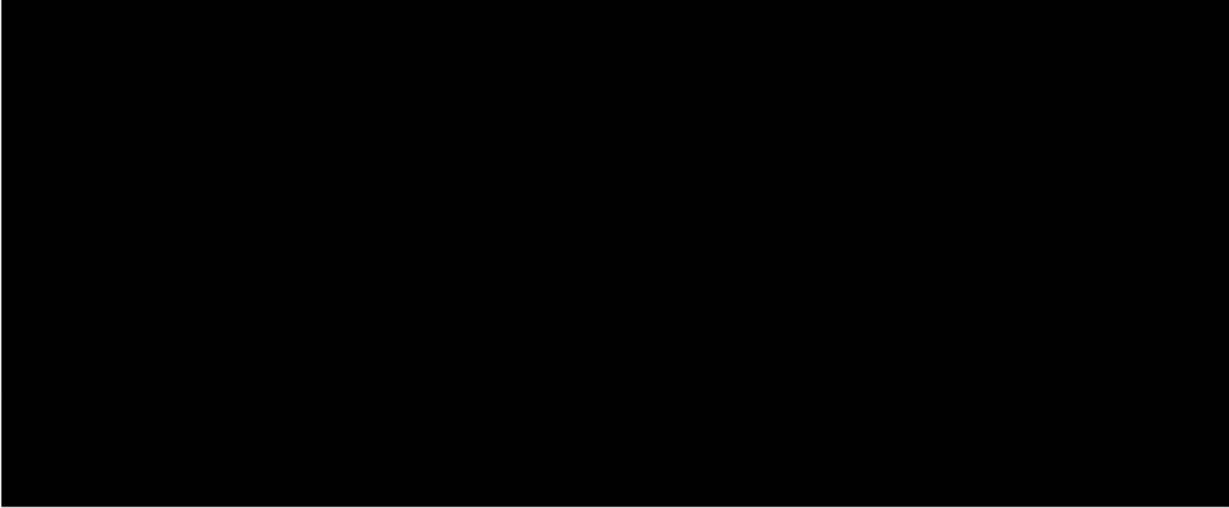

Zalaegerszegi Járásbíróság
8.P.21.041/2017/59. szám

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 111 / 1667 - 0 / 2018	
Érkezett: 2018 NOV 13.	
Példány: 1	Kezelőiroda:

VÉGZÉS

A bíróság az Alkotmánybíróság eljárását kezdeményezi a gyülekezési jogról szóló 2018. évi LV. törvény (a továbbiakban: Gytv.) 1.§ (1) bekezdése alaptörvény ellenességének megállapítása és megsemmisítése végett.

Kezdeményezi továbbá a megsemmisített jogszabályi rendelkezésnek a Zalaegerszegi Járásbíróság előtt 8.P.21.041/2017. számú ügyben történő alkalmazási tilalmának elrendelését.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

A tényállás

Az I.-XIV. rendű alperesek a „Ne [REDACTED] nevű devizahiteles károsultakat tömörítő mozgalom aktivistái. Az alperes [REDACTED] (a továbbiakban: felperes) zalaegerszegi fiókjának közforgalom számára nyitva álló ügyféltérében 2016. november 11-én demonstrációt tartottak. A demonstráció megtartásához a felperestől előzetesen nem kértek engedélyt.

Az alperesek az ügyféltérbe 10:00 perckor léptek be. A demonstráció során néhányan „Ne fizess! Pörölj! Tiltakozz!” feliratú pólót viseltek, néhányuk az ügyfélpulton bankellenes szórólapot helyezett el, néhányan maguk elé bankellenes feliratú táblákat tartottak, néhányan az ügyféltér beltéri oszlopára ragasztottak ilyen feliratú plakátokat. Az I. rendű alperes sorszámot is húzott, az egyik ügyfélpultjához is beült. A IV. rendű alperes az eseményekről videó felvételt készített.

A pénzügyet biztonsági szolgálata az alpereseket felszólította a helyiség elhagyására. Az alperesek ezt megtagadták azzal, hogy a békés véleménynyilvánításhoz fűződő alapjogukat

8.P.21.041/2017/59. szám

gyakorolják. A felperes biztonsági szolgálata értesítette a rendőröket, a rendőrök 10:07 perckor érkeztek a helyszínre, 10:23 perckor további erősítés érkezett. Valamennyi alperest igazoltatták, a rendezvényt nem oszlatták fel.

Az alperesek az ingatlant 11:02 perckor önként hagyták el.

A felperes keresete és az alperesek védekezése

A felperes a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 5:7. § (1) bekezdése alapján birtokpert kezdeményezett az alperesekkel szemben. Keresetében – egyebek mellett - arra hivatkozott, hogy a tulajdonában lévő ingatlanban az alperesek az ő engedélye nélkül tartottak demonstrációt, ezért az ott kifejtett magatartásuk (véleménynyilvánításuk) birtoksértő volt. A felperes az engedély nélküli „demonstráció” tartásától a jövőre nézve is kérte eltüntetni az alpereseket.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Azzal védekeztek, hogy a pénzügyi ügyféltere közforgalom számára megnyitott hely, az bárki számára megközelíthető, ott a véleményüket szabadon kinyilváníthatják, ahhoz előzetes engedély nem szükséges. A szabad véleménynyilvánítás jogát az Alaptörvény IX. cikke kiemelt védelemben részesíti, alapjog csak más alapjoggal összemérve korlátozható a szükségesség és arányosság tesztje alapján. A felperes birtokláshoz fűződő joga azonban ilyen védelmet nem érdemel és a felperes birtoklását egyébként sem zavarták. Álláspontjuk szerint éppen őket érte jogsérelem, hiszen a felperes sértette meg a véleménynyilvánításhoz fűződő alapjogukat azzal, hogy nem biztosította számukra a békés véleménynyilvánítást. Ennek megállapítására viszontkeresetet terjesztettek elő.

Az ügy alapjogi érintettsége, az érdemi alkotmányossági kapcsolat

Az Alkotmánybíróság több határozatában is rámutatott: ha a bíróság az előtte fekvő, alapjogilag releváns ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül jár el, a meghozott bírói döntés alaptörvény-ellenes lesz {3/2015 (II.2.) AB határozat, Indokolás [21]; 30/2015 (X.15) AB határozat, Indokolás [54]; 13/2016 (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [30]}.

Az adott ügy alapjogi érintettsége abban áll, hogy az alperesek a védekezésüket a véleménynyilvánítás alapjogának gyakorlására alapították, másfelől magatartásuk a gyülekezési jog gyakorlásának tekinthető. Utóbbi megítélésénél annak van döntő jelentősége, hogy a gyűlés - irányultságát tekintve - jellemzően véleménynyilvánítás, valamely közös cél érdekében nézetek kifejezésre juttatása, terjesztése, közéleti esemény, vagy pl. csak pusztán szórakozás. Adott ügyben az alperesek a társadalom széles körét érintő devizahitelekkel kapcsolatos véleményükre hívták fel a figyelmet, tevékenységüket tehát a gyülekezési jog rendelkezései alapján kellett megítélni.

A jogirodalom szerint a véleménynyilvánítás szabadságát biztosító alapjog nemcsak a politikai megnyilatkozásokat, de bármely más, nem politikai jellegű, közügyet érintő véleményt is oltalmazza [Halmai Gábor, A véleményszabadság határai, Atlantis, Budapest, 1994, 306-317.o.; Emberi jogok, (szerk. Halmai Attila, Tóth Gábor Attila), Osiris, Bp., 2003, 432-435.o.]. Az Alkotmánybíróság többségi álláspontja a gyülekezési jog kapcsán is hasonló: „[a] gyülekezési jog nem csupán a (...) kifejezetten politikai rendezvényeket védi, hanem a gyülekezésnek minősülő egyéb, nem közvetlenül politikai összejöveteleket is,

8.P.21.041/2017/59. szám

amelyek közügyeket érintenek” {3/2013 (II.14.) AB határozat [62]}. Ennél fogva a gyülekezési jog azokat az összejöveteleket is oltalmazza, amelyek célja a széles értelemben vett közügyek megvitatása [28/2014. (IX. 29.) AB határozat].

Az alperesek demonstrációja nem politikai jellegű volt, azonban a devizahitel-szerződések a társadalom széles körét érintik, e téma ma is nagy közérdeklődésre tart számot, ezért az a szélesebb értelemben vett közügyek körébe vonható.

A bíróságnak a jogvita eldöntése során a 2018. október 1-jén hatályba lépett, a gyülekezési jogról szóló 2018. évi LV. törvény (a továbbiakban: Gytv.) rendelkezéseit is alkalmaznia kell, mert a felperes a jövőre nézve attól kéri eltiltani az alpereseket, hogy „az engedélye nélkül tartsanak demonstrációt” a tulajdonában lévő ingatlan ügyfélterében. A normakontroll és a bíróság előtt folyó ügy közötti érdemi alkotmányossági kapcsolat abban áll, hogy a Gytv. 1. § (2) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítása (egyúttal perbeli alkalmazásának kizárása) a jogvita eldöntésének előkérdése. A kereseti kérelem sorsa részben a normakontrollra irányuló bírói kezdeményezés eredményétől függ.

A vonatkozó jogszabályi rendelkezések

A polgári perben alkalmazó jogszabályi rendelkezések:

A Ptk. 5:5. § (1) bekezdése szerint a birtokost birtokvédelem illeti meg, ha birtokától jogalap nélkül megfosztják vagy birtoklásában jogalap nélkül háborítják (a továbbiakban: tilos önhatalom).

A Ptk. 5:7. § (1) bekezdése értelmében tilos önhatalom esetén a birtokos az eredeti birtokállapot helyreállítását vagy a zavarás megszüntetését kérheti a bíróságtól.

A Gytv. 1. § (2) bekezdése szerint közterületnek nem minősülő helyszínen csak az ingatlan tulajdonosának és használójának hozzájárulásával szervezhető gyűlés.

Az Alaptörvény vonatkozó rendelkezései:

Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerint Magyarország független demokratikus jogállam.

Az Alaptörvény XIII. cikkének (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

Az Alaptörvény VII. cikkének (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van a békés gyülekezéshez.

Az Alaptörvény I. cikkének (3) bekezdése szerint az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

A bíróság álláspontja és jogi indokai

A Gytv. 1. § (2) bekezdése sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből levezethető normavilágosság elvét, egyúttal az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésébe ütközik.

1. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésébe ütközés, a normavilágosság elvének sérelme

A Gytv. 1. § (2) bekezdése értelmében „[k]özterületnek nem minősülő helyszínen csak az ingatlan tulajdonosának és használójának hozzájárulásával szervezhető gyűlés.” A 10. § (8) bekezdése szerint „közterület a közhasználatra szolgáló minden olyan állami vagy önkormányzati tulajdonban álló földterület, amelyet az ingatlan-nyilvántartás ekként tart nyilván, és amelyet mindenki korlátozás nélkül igénybe vehet, ideértve a közterületnek közútként vagy térként szolgáló részét is.”

A normaalkotó a Gytv. 10. § (8) bekezdésével csak a „közterület” fogalmát határozza meg, a Gytv. 1. § (2) bekezdése szerinti „közterületnek nem minősülő helyszín” fogalmát azonban nem, így a „maradványelv” alapján ide tartozik minden magántulajdonú ingatlan. A normavilágosság elve azonban azt kívánja meg, hogy a normaalkotó e fogalmat is definiálja vagy kellőképpen differenciálja, ennek hiányában ugyanis fennáll a lehetsége a gyülekezési jog szükségtelen és aránytalan korlátozásának.

A Gytv. 1. § (2) bekezdése szerinti „közterületnek nem minősülő helyszín” a gyakorlatban olyan ingatlan is lehet, amely bárki által szabadon hozzáférhető, és azt az ingatlan-nyilvántartás nem állami vagy önkormányzati tulajdonként tünteti fel. A Gytv. 1. § (2) bekezdése értelmében az ilyen, helyszínen tartott rendezvény megtartásához is a tulajdonos engedélye szükséges.

E rendelkezésből az következik, hogy a gyülekezési jog gyakorlása a jövőben gyakorlatilag az állami és önkormányzati tulajdonban lévő közterületekre szorul vissza. Az ugyanis nehezen képzelhető el, hogy egy nem állami vagy önkormányzati tulajdonban lévő ingatlan tulajdonosa az ingatlanán készséggel engedélyezi a gyűlés szervezését. A gyülekezéshez való jog természeténél fogva „konfliktusos” alapjog, a gyülekezés célja tipikusan egy kritikus vélemény, vagy elégedetlenség kifejezésre juttatása {30/2015 (X.15.) AB határozat, Indokolás [26]}. Egy békés gyülekezés nem feltétlenül érzelem- vagy indulatmentes rendezvény, éppen ellenkezőleg: fogalmi eleme, hogy ideiglenes jelleggel kellemetlenséget idéz elő, ezzel képes ugyanis felhívni a figyelmet a kommunikálni kívánt üzenetre. Nyilvánvaló, hogy a vélemény címzettje inkább megkíméli magát a kritikai hangoktól, mintsem a rendezvény megtartását készséggel megengedné, ezzel azonban a gyülekezési jog egyik lényegi funkciója sérül.

Az Emberi Jogok Európai Egyezménye 11. cikke szerint „[m]indenkinek joga van a békés célú gyülekezés szabadságához.” Az Emberi Jogok Európai Bíróságának (a továbbiakban: EJEB) és az Emberi Jogok Európai Bizottságának gyakorlata szerint a gyülekezési jog egyaránt magában foglalja a magánterületen és a nyilvános közlekedési útvonalakon történő összejöveteleket (Rassemblement Jurassien/Unité Jurassienne kontra Svájc (8191/78), 1979. október 10.). Az EJEB gyakorlata szerint tehát a gyülekezési jognak nem fogalmi eleme, hogy az kizárólag közterületen gyakorolható, annak helyszíne magánterület is lehet. Kiemelendő,

8.P.21.041/2017/59. szám

hogy az Alkotmánybíróságnak a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény alapján kialakított gyakorlata is az EJEB gyakorlatán alapult. Az Alkotmánybíróság több határozatában megfogalmazta, hogy a nyilvánosság számára szabadon hozzáférhető magántulajdonban lévő helyen tartott rendezvény is a gyülekezési jog védelmi körébe tartozik {3/2013. (II.14.) AB határozat [44]; 13/2016 (VII.18) AB határozat [47]; 3087/217 (IV.28.) AB végzés [19]}.

Az Alkotmánybíróság - szintén az EJEB gyakorlatán alapuló - korábbi döntéseiben azt is kifejtette, hogy a gyülekezéssel elérni kívánt cél szorosan kapcsolódhat a kiválasztott helyszínhez, ezért a gyülekezési szabadság a helyszínéül szolgáló terület megválasztására is kiterjed {3/2013. (II.14.) AB határozat, Indokolás [41]; 13/2016 (VII.18) AB határozat, Indokolás [54]}. Egyes helyeken ugyanis valamely vélemény kinyilvánítása nagyobb nyomatékot kaphat, az üzenetbe foglalt figyelemfelhívás markánsabban jelenhet a meg a közvélemény számára. A Gytv. 1. § (2) bekezdésének a gyülekezés helyének megválasztását korlátozó rendelkezései tehát szükségszerűen érintik az alapjog tartalmát.

A Gytv. jogalkalmazói gyakorlata még kiforratlan, de hipotetikus kérdések fel lehet tenni. Kérdés tehát, hogy a fogyasztók széles rétegével kapcsolatban álló multinacionális cég, pénzügyi intézet, közfeladatot ellátó közszolgáltató saját tulajdonában álló, de bárki számára megközelíthető ingatlanán (parkoló, ügyféltér, kiszolgálótér, stb.) tartott rendezvény tulajdonosi engedélyhez kötése az alapjog korlátozásával elérni kívánt cél védelme felől igazolható-e.

E körben figyelemre méltó az a jogirodalmi álláspont is, amely szerint az alapjogok érvényre juttatásának különösen ott van helye, ahol az egyén gazdasági vagy valamilyen más társadalmi hatalmat képviselő másik magánjogi jogalannyal kerül kapcsolatba (Kovács Krisztina, Emberi jogaink – magánjogi jogviszonyokban, Fundamentum, 1998. 4. szám, 85.o.; Sonnevend Pál, Az alapjogi bírászkodás korlátai, Fundamentum, 1998. 4. szám, 82.o.).

Az Alaptörvény I. cikk (2) bekezdése szerint Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait. E rendelkezés a normaalkotóra azt a kötelezettséget hárítja, hogy az alapjogokat érintően olyan szabályokat alkosson, amely az alapjog érvényesülését minél szélesebb körben biztosítja, egyúttal az alapjog érvényesülésének határait (határköveit) a jogalkalmazó számára pontosan kijelölje. Az új Gytv. 1. § (2) bekezdése szerinti homályos normatartalommal azonban az állam e kötelezettségének nem tett eleget.

Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény B cikk (1) bekezdése szerinti jogállamiság részét képező jogbiztonság követelményéből vezeti le a normavilágosság elvét. A 26/1992 (IV.30.) AB határozatában elvi érveléssel mutatott rá arra, hogy „a világos, érthető és megfelelően értelmezhető normatartalom a normaszöveggel szemben alkotmányos követelmény.” Több korábbi határozatában kimondta: „a normavilágosság sérelme miatt az alkotmányellenesség akkor állapítható meg, ha a szabályozás a jogalkalmazó számára értelmezhetetlen, vagy eltérő értelmezésre ad módot, [...], illetőleg a normaszöveg túl általános megfogalmazása miatt teret enged a szubjektív, önkényes jogalkalmazásnak.” [31/2007 (V.30.) AB határozat; ABH, 368, 378; 769/D/2009 AB határozat]

8.P.21.041/2017/59. szám

A fent kifejtettek alapján a normaszöveg túl általános megfogalmazása sérti a jogbiztonság (normavilágosság) követelményét. A Gytv. 1. § (2) bekezdése szerinti „közterületnek nem minősülő helyszín” fogalom olyan szubjektív jogértelmezésnek adhat teret, ami összeegyeztethetetlen az alapjogok természetével. A jogbiztonság követelménye - az alapjog érvényesülése érdekében - a sérelmezett fogalom egzaktabb meghatározását kívánná meg.

2. Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésébe ütközés

A gyülekezési jog nem korlátozhatatlan alapjog. Korlátozásának igazolhatósága minden esetben az általa okozott vagy okozható sérelemtől függ: innen nézve ítélhető meg, hogy feltétlenül szükség van-e az alapjog korlátozására, és e korlátozás arányos-e az elérni kívánt céllal.

Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése értelmében a gyülekezési jog tartalma más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

A Gytv. 1. §-ához fűzött miniszteri indokolás szerint az alapjog korlátozását egyfelől a magánélethez, magánszférához való jog, másfelől a magántulajdonhoz való jog védelme indokolja.

2.1. A magánélethez, magánszférához való alapjog védelme

A miniszteri indokolás kiemelten hivatkozik a magánélethez és magánszférához való alapjog védelme kapcsán az Alaptörvény VI. cikkére is. Eszerint a véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével.

A Gytv. 1. § (2) bekezdése szerinti „a közterületnek nem minősülő” ingatlan tulajdonosa természetes személy és a Ptk. Harmadik Könyvében szabályozott jogi személyek egyaránt lehetnek. A jogrend más súlyú védelmet ad az előbbi és utóbbi tulajdonosnak: az ember magánszféráját, tulajdonát, méltóságát nagyobb intenzitással védi, mint a jogi személyekét. Ebből okszerűen következik, hogy a szükségesség és arányosság tesztjének alkalmazása során is más súlyarányok határozzák meg az alapjog korlátozhatóságát.

Kérdés, hogy a fogyasztók széles rétegével kapcsolatban álló multinacionális cég, pénzügyintézet, közfeladatot ellátó közszolgáltató, egyesület, szövetkezet saját tulajdonában álló, de bárki számára megközelíthető ingatlanán (parkoló, ügyféltér, kiszolgálótér, stb.) gyakorolt békés gyülekezés, mennyiben sérti a jogi személy otthonának nyugalma, a magánszférához és a családi élethez való alapjogát. Az Alkotmánybíróság több határozatában rámutatott, hogy utóbbi alapjogok az emberi méltóságból vezethetők le {13/2016 (VII.18) AB határozat, Indokolás [38]-[44]}. De a magánélet védelméről szóló 2018. évi LIII. törvény preambuluma szerint is a magánélethez való jog az embert illeti meg, így a közügyek szabad vitatásának ide vonatkozó korlátozhatósága csak a természetes személyeket illeti meg.

A jogi személy esetében tehát ezeknek az alapjogoknak a védelme fel sem merülhet, így a gyülekezési jog korlátozása innen nézve nem igazolható. A jogi személy magánszférához, otthonához fűződő jogából nem vezethető le olyan mértékű védelem, amely igazolná, hogy az

8.P.21.041/2017/59. szám

alapjog gyakorlását a jogi személy beleegyező nyilatkozatához kösse a normaalkotó. Különösen akkor nem, amikor a jogi személy működése jellegéből eleve adódik bizonyos nyitottság és az érintett ingatlan a tevékenység ellátását a közforgalom, azaz bárki számára megközelíthető ingatlanrészben biztosítja.

Az EJEB, valamint az Alkotmánybíróság korábbi gyakorlata szerint a bárki számára nyitva álló magántulajdonú ingatlanban a gyülekezési jog bejelentés nélkül gyakorolható. {3/2013. (II.14.) AB határozat, Indokolás [42]-[44]} Ezekben az esetekben (miként a perbeli esetben is) tehát a normaalkotó a gyülekezési jog gyakorlásához szükségtelenül követeli meg a tulajdonos beleegyező nyilatkozatát, ez az alapjog aránytalan korlátozását jelenti az elérni kívánt célhoz képest.

2.2. A magántulajdon védelme

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint „[a]z alkotmányi tulajdoni védelem köre és módja nem szükségképpen követi a polgári jogi fogalmakat. A szükséges és arányos korlátozásnak, illetve a tulajdonjog lényeges tartalmának ugyanis nincs polgári jogi megfelelője. A tulajdonjog részjogosítványai [...] nem azonosíthatók a tulajdonhoz való jog alkotmányi védelmét élvező lényeges tartalmával. [...] Az alapjogként védett tulajdoni tartalmat a mindenkor (alkotmányos) közjogi és magánjogi korlátokkal együtt kell érteni.” [20/2014 (VII.7.) AB Határozat; 5/2016 (III.1.) AB Határozat].

A polgári jogi dogmatikában a tulajdonjog olyan abszolút szerkezetű jog, amely mindenki mást nem-cselekvésre, tűrésre kötelez, a tulajdonjog a tulajdonos számára a dolog feletti legteljesebb uralmat kívánja biztosítani. Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint a tulajdonjog ennél jóval kontextuálisabb jogként értelmezendő: az nem csak magánjogi, hanem közjogi korlátokkal övezett, hiszen az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése maga hangsúlyozza a tulajdon társadalmi felelősségét, nemzetgazdasági, szociális funkcióját és ezek összefüggésrendszerét. {20/2014 (VII.7.) AB Határozat, Indokolás [155]}.

A polgári jogi dogmatikától eltérően az Alaptörvényben más, nem tulajdonjogi korlátozások is megjelenhetnek, ilyen a bíróság előtt folyó alapjogi érintettségű ügyben a gyülekezési jog. A gyülekezési jog gyakorlása magántulajdon esetében a tulajdonhoz való jog, mint alapjog részjogosítványát adó birtokláshoz való joggal kerülhet összeütközésbe, azaz e körben kell elvégezni a szükségesség és arányosság tesztjét.

Az Alkotmánybíróság már kifejtette, hogy „[a]z alkotmányos tulajdonvédelem terjedelme mindig konkrét; függ a tulajdon alanyától, tárgyától és funkciójától, illetve a korlátozás módjától.” [20/2014 (VII.7.) AB Határozat]. Ebből kiindulva más tartalommal vetődik fel a tulajdonjog alkotmányjogi védelme, ha a tulajdonjog alanya természetes személy vagy jogi személy. Másként, ha a tulajdonjog a magánélet, intim szféra biztosítását szolgálja és másként, ha - jogi személy esetén – annak funkciója valamilyen szolgáltatás nyújtása. Jogi személy esetében ugyanis a működés jellegéből eleve adódik bizonyos nyitottság, és az érintett helyszín egy bárki számára megközelíthető ingatlan.

A jogi személy magántulajdonhoz fűződő joga tehát nem feltétlenül érdemel olyan mértékű védelmet a gyülekezési joggal szemben, amely igazolná, hogy az alapjog gyakorlását a jogi személy beleegyező nyilatkozatához kösse a normaalkotó.

Az indítvány

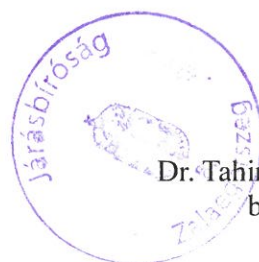
A gyülekezési jog és a magánszféra, illetőleg a magántulajdon kollíziójának homályos normatartalmú rendezése mellett az in dubio pro libertate elve alkalmazandó. Az elv azt a követelményt támasztja, hogy amennyiben kétely merül fel az alapjog korlátozásának jogszerűségét illetően, az Alkotmánybíróság az alapjog védelmére keljen. {3086/2016 (IV.26.) AB határozat, Indokolás [137]; 25/2015 (VII.7) AB határozat, Indokolás [30]}. E követelmény a rendes bíróságok számára is irányadó: a homályos normatartalom mellett a gyülekezési jog minél szélesebb körű biztosítását eredményező döntést kellene hozniuk. A rendes bíróság azonban nem teheti félre az általa alaptörvény-ellenesnek vélt jogszabályi rendelkezés alkalmazását, ilyen esetben utólagos normakontrollt kell kezdeményeznie (BH 2017.310.).

A fent kifejtettek alapján a bíróság az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 25. § (1) bekezdése és az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *b*) pontja alapján indítványozza, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a Gytv. 1. § (2) bekezdésének alaptörvény-ellenességét, azt teljes egészében semmisítse meg, továbbá az Abtv. 45. § (2) bekezdése szerint mondja ki a perbeli alkalmazhatatlanságát.

A bíróság az Alkotmánybíróság fenti eljárásának kezdeményezésére az Abtv. 25. § (1) bekezdése és az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *b*) pontja alapján jogosult.

A végzés elleni jogorvoslati lehetőséget a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 155/B. § (4) bekezdése zárja ki.

Zalaegerszeg 2018. október 29.

Dr. Tahin Szabolcs sk.
bíró

A kiadmány hitelesítve: